

bedre end nul, og det tror jeg også at de fleste af dem vil erkende ved nærmere eftertanke.

Hr. Villy Søvndal siger, at det ville være urimeligt, hvis Polen går hen og bliver nettobidragyder til EU. Men som hr. Villy Søvndal forhåbentlig ved, så indebærer Kommissionens forslag jo også, at intet ansøgerland kan blive nettobidragyder fra starten af, og den linje støtter den danske regering.

Hr. Claus Larsen-Jensen var inde på, at man også skal tænke på Bulgarien og Rumænien, der ikke bliver klar til optagelse nu. Ja, det skal vi. Og der vil også ske det, at i forbindelse med beslutning om udvidelse af EU, vil der blive lagt planer for, hvorledes man kan optrappe førtiltrædelsesstøtten, som EU giver, til Rumænien og Bulgarien. Så der vil i høj grad blive tænkt på de to lande, og de vil ikke blive efterladt alene tilbage.

Så vil jeg knytte nogle enkelte bemærkninger til hr. Nyrup Rasmussens indlæg. For det første vil jeg sige til hr. Nyrup Rasmussen, at debatten om Øststøtten vender vi jo tilbage til, men jeg vil blot minde om, at når ansøgerlandene går fra at være ansøgerlande til at være medlemslande, så øger EU støtten til de pågældende lande fra 25 mia. kr. i førtiltrædelsesstøtte til i alt, når vi kommer frem til 2006, 125 mia. kr. Der bliver altså tale om en kraftig forøgelse af støtten til landene i Østeuropa, og Danmarks andel vil blive på mere end 1 mia. kr. Så der sker altså en kraftig forøgelse af Danmarks bidrag til landene i Østeuropa gennem EU-budgettet.

Så sagde hr. Nyrup Rasmussen, at der er behov for, at vi nu får en offensiv debat om Danmarks placering i Europa og Danmarks forhold til EU. Jeg er meget enig med hr. Nyrup Rasmussen. Jeg er også enig med hr. Nyrup Rasmussen i, at det danske formandskab er et udmærket afsæt for en sådan debat. Og jeg skal i hvert fald gerne give det tilsagn, at regeringen og jeg vil gøre, hvad der står i vores magt, for at vi også bruger den fokus, der kommer på EU under det danske formandskab, som afsæt til en sådan fremadrettet og offensiv debat.

Så sagde hr. Nyrup Rasmussen, at regeringen har været for firkantet med hensyn til udmeldinger om tidspunktet for en eventuel eller eventuelle folkeafstemninger om de danske forbehold. Der vil jeg blot understrege, at regeringen ikke har lagt sig fast på noget som helst med hensyn til en dato eller datoer for en eller flere folkeafstemninger om de danske forbehold. Re-

geringens linje er meget klar: Vi ønsker at komme af med forbeholdene, når tiden er inde.

Jeg er enig med hr. Nyrup Rasmussen i, at sådan en sag skal modnes, og det skal den igen nem en offensiv debat, og det skal vi alle sammen bidrage til. Men jeg tror, at det er bedre at bruge kræfterne på denne offensive debat end på en datodiskussion. Og derfor vil jeg gerne gentage, at regeringen ikke har fastlagt datoer for, hvornår en sådan folkeafstemning kan finde sted. Jeg har engang brugt det udtryk, at der skal gå en rum tid, og jeg synes stadig væk, at det er et meget præcist udtryk.

Kl. 15.30

Så siger hr. Keld Albrechtsen, at i det ligger jo, at statsministeren forbeholder sig, at det kan ske når som helst. Og svaret er ja. Men jeg mener, det er vigtigt, at man tager en ordentlig debat inden.

Når hr. Keld Albrechtsen så skarpsindigt konstaterer, at man så efter denne debat intet ved om, hvornår sådan en dato bliver bestemt, så er svaret ja. Det kan hr. Keld Albrechtsen heller ikke være overrasket over. Men så spørger hr. Keld Albrechtsen: Kan statsministeren ikke bekræfte, at det jo sker ved, at statsministeren bare dekretterer en dato, og så skal der være folkeafstemning? Nej, sådan er det ikke. Formelt skal der foreligge et grundlag i form af en folketingsbeslutning, og det vil sige, at det til syvende og sidst er Folketinget, der træffer en sådan beslutning.

Men lad mig gentage, at det vigtigste for regeringen er at få en offensiv, fremadrettet debat om Danmarks placering i Europa.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at det skader danske interesser, at vi har forbeholdene, hvad enten det er euroforbeholdet, forbeholdet om forsvarssamarbejde eller forbeholdet om retlige anliggender. Der er flere og flere eksempler på, at de skader danske interesser. Derfor er det i en klar dansk interesse at komme af med disse forbehold.

Jeg har også med interesse bemærket, at selv hr. Keld Albrechtsen har prøvet at overbevise sit parti om, at udviklingen må gå i hvert fald i retning af at modificere de gamle forbehold. Og når selv hr. Keld Albrechtsen er nået til den slutning, er det altså tegn på, at så må der være ganske mange, der kan se, at forbeholdene skader danske interesser.

Nu skete der så det, at hr. Keld Albrechtsen blev stemt ned på sit partis kongres, og derfor kom hr. Keld Albrechtsen ikke langt med det.